

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobce: **T. S. s. r. o.**, zast. Mgr. Bogdanem Hajdukem, advokátem, se sídlem Český Těšín, Havlíčkova 12, proti žalovanému: **Ústřední ředitel České obchodní inspekce**, se sídlem Praha 2, Štěpánská 15, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2004, č. j. 28 Ca 281/2002 – 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádnému z účastníků **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví označeným rozsudkem byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce v Praze ze dne 1. 8. 2001, č. j. 220045-10-01, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 250 000 Kč, protože se dopustil jednání uvedeného v ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky tím, že porušil právní povinnosti stanovené v ustanovení § 13 odst. 2 téhož zákona tak, že uvedl na trh stanovený výrobek bez prohlášení o shodě, tak, že pokutu snížil na 100 000 Kč. Městský soud v Praze předně řešil otázku, zda výrobek, který žalobce uvedl na trh byl celým kompozitním systémem obkladu stěn, nebo se jednalo pouze o závěsnou kostru. Na základě kontrolního protokolu České obchodní inspekce – Inspektorátu Praha – ze dne 12. 4. 2001, dopisu T. a z.ú. s., P., s. p., ze dne 3. 9. 2001, a faktury č. X, vystavené žalobcem dne 28. 3. 2001, vzal za prokázané, že se jednalo o kompozitní systém obkladu stěn, skládající se ze závěsné kostry z hliníkových profilů, spojovacího materiálu (šrouby a matice), izolační hmoty a obkladového prvku. Ze

soupisu žalobcem provedených prací uvedených na faktuře je zřejmé, že provedl dodávku a montáž konzolového systému s vytýčením fasádních rovin, dodávku a montáž tepelné izolace a dodávku a montáž pomocné konstrukce. S tím koresponduje i vyjádření T. a z. ú. s. P., s. p., které považuje deklaraci předmětného výrobku jako „fasádní zateplovací systém“ za spolehlivější z hlediska jeho právní klasifikace. Městský soud uzavřel, že všechny tyto listiny prokazují, že výrobek, který žalobce uvedl na trh, není pouze „závěsnou kostrou T.“, která je z technicko-konstrukčního hlediska podřaditelná v rámci přílohy č. 2 Nařízení vlády č. 178/1997 Sb. do Seznamu č. 11 – stavební výrobky pro vnitřní a vnější povrchové úpravy stěn, stropů, podlah, pořadové č. 5 – panely, obkladové prvky, závěsné podhledy, krytiny v rolích a závěsné kostry pro povrchové úpravy stěn nebo podhledů, na které se vztahují požadavky na ochranu proti hluku, pronikání vody a úsporu energie a tepla, ale jde o výrobek se znaky kompozitního systému, který podléhá jinému, náročnějšímu posouzení shody autorizovanou osobou podle § 5 Nařízení vlády č. 178/1997 Sb. Soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že žalovaný nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, čímž porušil ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“, „s.ř.“). Protože podle jeho mínění vycházely správní orgány ze všech podkladů založených ve správním spise, zejména z kontrolních zjištění, faktury předložené samotným žalobcem a z vyjádření odborných ústavů. Jiné podklady žalobce nepředložil, ani na podporu svých tvrzení jiné důkazy nenavrhol. Proto správní orgán i soud vycházely pouze ze zmíněných listinných podkladů, a ty také hodnotily. Městský soud v Praze se ztotožnil se žalovaným v tom, že žalobce uvedl na trh celý kompozitní systém obkladu stěn, aniž by měl k tomuto výrobku odpovídající prohlášení o shodě, nedošlo tak před uvedením na trh k náležitému posouzení shody a vydání náležitého prohlášení o shodě (§ 5), a tuto situaci lze posoudit v rámci ustanovení § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb. jako uvedení stanoveného výrobku na trh bez prohlášení o shodě. Takže došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu a byly tedy splněny zákonné podmínky pro uložení pokuty žalobci.

Ve včasné kasační stížnosti žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl tento rozsudek v celém rozsahu pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky Městským soudem v Praze v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř. s.“], a dále pro vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech, při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to ovlivnilo zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu Městský soud v Praze měl napadené rozhodnutí žalovaného zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s.ř. s.].

Stěžovatel nesouhlasil se závěrem soudu, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu a byly tedy splněny zákonné podmínky pro uložení pokuty. Stejně jako v žalobě trval na tom, že žalovaný nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, čímž porušil povinnost stanovenou mu v ustanovení § 3 odst. 4 s.ř. Podle stěžovatele je výrobek, který uvedl na trh, a to „závěsná kostra T.“ podle přílohy č. 2 Nařízení vlády č. 178/1997 Sb. z technicko-konstrukčního hlediska podřaditelný pouze do skupiny č. 11, pořadové č. 5, a v žádném případě nesplňuje znaky kompozitního systému, blíže specifikovaného a podřazeného do skupiny č. 5, pořadové č. 9. Závěr o tom, že se mělo v daném případě jednat o kompozitní systém nelze dovozovat z kontrolního protokolu dopisu T. a z. ú. s. P., s. p., a faktury č. X, vystavené žalobcem, jelikož povaha výrobku měla být správně posouzena pouze případným znaleckým posudkem z oboru stavebnictví, který si měl soud vyžádat. Prohlášení o shodě podle § 13 odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb. a § 8 Nařízení vlády č. 178/1997 Sb., vydané žalobcem dne 6. 12. 2000, svědčí o tom, že předmětný výrobek

byl uváděn na trh v souladu se všemi zákonnými požadavky. Protože tuto skutečnost žalovaný při svém rozhodování nezohlednil, porušil zmíněný § 3 odst. 4 s. ř., Městský soud v Praze pochybil, pokud z tohoto důvodu rozhodnutí žalovaného nezrušil. Stěžovatel navrhl zrušení rozsudku Městského soudu v Praze a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že dle jeho mínění rozsudek soudu obsahuje posouzení otázky zařídění předmětného výrobku v rámci přílohy Nařízení vlády, které vychází z dostatečných podkladů a je zcela správné. Proto v takové situaci nebylo namíste doplňovat dokazování tak, jak požadoval žalobce, tím spíše, že on sám takovýto důkazní prostředek nenavrhoval. Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nesprávné posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní předpis (ustanovení), nebo je sice aplikován správný právní předpis, ale je nesprávně vyložen. Podle § 13 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění účinném v rozhodné době, mohou stanovené výrobky, výrobci nebo dovozci uvést na trh jen po posouzení shody jejich vlastností s požadavky na bezpečnost výrobku stanovenými tímto zákonem a technickými předpisy (dále jen „posouzení shody“) způsobem odpovídajícím stanoveným postupům posuzování shody (odst. 1). Výrobce nebo dovozce stanoveného výrobku je povinen před uvedením výrobku na trh vydat písemné prohlášení o shodě výrobku s technickými předpisy a o dodržení stanoveného postupu k posouzení shody (dále jen „prohlášení o shodě“). Náležitosti prohlášení o shody stanoví vláda nařízením (odst. 2).

Podle § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb. uloží orgán dozoru pokutu do výše 20 milionů Kč tomu, kdo uvedl na trh nebo distribuoval stanovené výrobky bez prohlášení o shodě, nebo s klamavým nebo neoprávněným prohlášením o shodě, nebo bez stanoveného označení českou značkou shody, nebo v případech stanovených v § 13 odst. 4 bez označení CE, nebo jiného označení stanoveného Nařízením vlády, nebo s klamavým nebo neoprávněným označením CE, nebo jiným označením stanoveným Nařízením vlády.

Jelikož v předmětné věci není sporné, že stěžovatel uvedl na trh stanovené výrobky, soustředil se Nejvyšší správní soud podle obsahu kasační stížnosti pouze na otázku, zda právní posouzení provedené krajským soudem, jehož výsledkem je zařazení předmětného výrobku do přílohy č. 2 Nařízení vlády č. 178/1997 Sb. do Seznamu č. 5, pořadové č. 9, je v souladu se zákonem.

Nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, bylo vydáno k provedení § 12 odst. 1 a 4 a § 13 odst. 2 a 4 zákona č. 22/1997 Sb. Podle ustanovení § 1 odst. 2 tohoto nařízení jsou stanovenými výrobky podle § 12 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb. výrobky uvedené v příloze č. 2.

Příloha č. 2 obsahuje seznam výrobků s vyznačením postupů posouzení shody. Do skupiny 5, tj. mezi ochranné, tepelně a zvukově izolační materiály a výrobky, hydroizolační materiály, střešní krytiny a lepidla, se řadí pod pořadovým č. 9 i vnější tepelně izolační kompozitní systémy ve vnějších stěnách, na které se vztahují technické požadavky požárních předpisů. Postup stanovený pro posuzování shody je uveden v § 5. Pod tímtož pořadovým číslem jsou zařazeny i vnější tepelně izolační kompozitní systémy ve vnějších stěnách, na které se nevztahují technické požadavky požárních předpisů. Pro ně stanoví postup posuzování shody § 6. Ve skupině č. 11 též přílohy jsou vyjmenovány stavební výrobky pro vnitřní a vnější povrchové úpravy stěn, stropů, podlah. Zde jsou pod pořadovým č. 5 zařazeny panely, obkladové prvky, zavěšené podhledy, krytiny v rolích a závěsné kostry pro vnitřní nebo povrchové úpravy stěn nebo podhledů, na které se vztahují požadavky na požární ochranu stěn nebo podhledů, bezpečnost při užívání, hygienu, a postup posuzování shody se řídí § 7. Vztahují-li se na tyto výrobky požadavky na požární bezpečnost, řídí se postup posuzování shody § 5. Postup posuzování shody podle § 8 musí být zachován u panelů, obkladových prvků, zavěšených podhledů, krytin v rolích a závěsných koster pro povrchové úpravy stěn nebo podhledů, na které se vztahují požadavky na ochranu proti hluku, pronikání vody a úsporu energie a tepla, taktéž zařazené pod pořadovým č. 5.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že Městský soud v Praze přezkoumal všechny výroky žalovaného v mezích žalobních bodů a nepochybně byla aplikována správná zákonná ustanovení a byla i bezvadně vyložena. Jelikož žádná z výtek uplatněných v kasační stížnosti nebyla shledána důvodnou, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů příslušelo, náklady v řízení o kasační stížnosti v míře přesahující rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu